

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 564

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 septembrie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
D E C R E T E		
743.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	2
744.	— Decret privind acreditarea unui ambasador	2
D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E		
	Decizia nr. 272 din 23 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010	3–9
H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ȃ N I E I		
648.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Fondului Român de Contragarantare — S.A.	10–12
D E C I Z I I A L E P R I M - M I N I S T R U L U I		
375.	— Decizie pentru eliberarea domnului Marcel Bogdan Pandelică din funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor	12
376.	— Decizie pentru numirea domnului Marcel Bogdan Pandelică în funcția de subsecretar de stat în cadrul Departamentului pentru Energie	13
377.	— Decizie privind numirea prin mobilitate a domnului Arjoca Sorin-Gabriel în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului	13
A C T E A L E O R G A N E L O R D E S P E C I A L I T A T E A L E A D M I N I S T R A Ț I E I P U B L I C E C E N T R A L E		
1.439.	— Ordin al ministrului delegat pentru buget privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii septembrie 2013	14–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ferdinand Nagy se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Muntenegru.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 3 septembrie 2013.
Nr. 743.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acreditarea unui ambasador**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (2) și ale art. 100 din Constituția României, republicată,
având în vedere propunerea Guvernului,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Sorin Vasile se acreditează în calitatea de ambasador extraordinar și plenipotențiar al României în Republica Armenia.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

București, 3 septembrie 2013.
Nr. 744.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 272

din 23 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010, excepție ridicată de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. în Dosarul nr. 8.170/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.593D/2012.

La apelul nominal răspund, pentru autoarea excepției, avocații Ana Diculescu-Șova și Simona Neagu, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul avocaților prezenți, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că, deoarece Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 a fost deja aplicată, aceasta urmează să fie analizată în contextul ordinii juridice interne nu numai după denumire, ci și după conținut. De asemenea, având în vedere că în timpul procesului starea de fapt s-a schimbat, consideră că instanța de contencios constituțional trebuie să își extindă controlul de constituționalitate și asupra Legii nr. 148/2013 prin care a fost aprobată Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010. Arată că inclusiv avizul Consiliului Legislativ menționează faptul că art. 51 și 52 din ordonanță cuprind o normă generică, potrivit căreia toți operatorii economici cu capital majoritar de stat pot dona unele sume la bugetul de stat, în timp ce art. 53 alin. (2) prevede în mod expres subiectele de drept cărora li se aplică aceste dispoziții, precum și sumele maxime ce pot fi donate, ceea ce imprimă acestei norme un caracter imperativ, nespecific actului de donație, act unilateral și cu titlu gratuit. Sursa veniturilor bugetare este legea, la aceasta adăugându-se convenția, care substituie consimțământul Societății Comerciale Fondul Proprietatea — S.A., încălcându-se, astfel, statul de drept. Domeniul rectificării bugetare este un domeniu specializat, legile bugetare neputând face obiectul delegării legislative. Astfel, Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 este viciată din punct de

vedere constituțional, deoarece doar Parlamentul este în măsură să reglementeze sursa de venit a bugetului.

În continuare, avocații susțin că singurul temei care stă la baza donației efectuate de către Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș îl constituie Ordonanța Guvernului nr. 18/2010. Potrivit dreptului comun singurul mod de apropiere a patrimoniului unei societăți este prin plata de dividende, iar plata acestora trebuie realizată către toți acționarii. Oportunitatea distribuirii de dividende trebuie lăsată la latitudinea societății, iar dacă aceasta nu consideră necesar distribuirea de dividende, sumele respective trebuie folosite în scopul și spre beneficiul societății comerciale. Mai mult, criza economică nu poate constitui o justificare care să permită acționarului majoritar să își aproprieze din patrimoniul societății comerciale.

Reprezentantul Ministerului Public arată că autoarea excepției de neconstituționalitate nu poate cere, în timpul dezbaterilor din ședința publică ori prin notele scrise depuse la dosar, extinderea obiectului excepției și nici nu poate invoca în fața Curții un alt temei constituțional. Așa fiind, extinderea obiectului excepției de neconstituționalitate, precum și noile motive de neconstituționalitate invocate de avocații prezenți nu pot fi primite. În continuare, arată că textul de lege criticat nu este, în sine, neconstituțional. Dividendul reprezintă un drept de creanță ce intră sub protecția Protocolului nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Consideră că măsura dispusă prin textul de lege criticat reprezintă o ingerință în dreptul de proprietate în ceea ce privește folosința bunurilor. Ingerința este legală, rezonabilă față de scopul urmărit, înscriindu-se în marja de apreciere a statului. În acest sens, face referire la Cauza *Dumitru împotriva României*. În final, pune concluzii de respingere ca neîntemeiate a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.170/2/2012, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010**, excepție ridicată de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. cu ocazia soluționării unei cauze de contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține următoarele:

Protecția constituțională a dreptului de proprietate este extinsă prin interpretarea art. 44 din Constituție în raport cu art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția Europeană a Drepturilor

Omului. Noțiunea de „*bun*” trebuie înțeleasă în sens extins și desemnează toate bunurile cu o valoare patrimonială. Orice interes economic care are o valoare patrimonială trebuie să fie considerat drept un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1. Dividendele cuvenite acționarilor constituie un bun. În momentul în care societatea obține profit, fiecare asociat al ei are dreptul la un beneficiu — văzut ca un element patrimonial pozitiv care constă într-un câștig bănesc sau de altă natură (dar tot patrimonială), apt să determine creșterea avutului asociaților. Prin art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010, Guvernul, cumulând atributele de putere legislativă, pe de o parte, și de persoană interesată în cauză, în virtutea calității sale de titular al dreptului de proprietate privată a statului, pe de altă parte, și-a încălcat obligațiile de a reglementa măsuri necesare apărării dreptului de proprietate al acționarilor minoritari împotriva încălcării de către alte subiecte de drept, legiferând prin art. 59 „discreția acționarului majoritar” de a efectua acte cu titlu gratuit. Curtea Constituțională a stabilit în numeroase decizii că „statul nu poate beneficia, cât privește bunurile care formează obiectul proprietății private, de o ocrotire juridică diferită de aceea a persoanelor fizice sau a persoanelor juridice de drept privat”. Or, prin textul Ordonanței Guvernului nr. 18/2010, statul beneficiază de o protecție sporită a proprietății sale în societățile în care deține participația majoritară la capitalul social, având putere de decizie totală asupra distribuirii profitului către el însuși, cu nesocotirea dreptului de proprietate al acționarilor minoritari. Regula de drept comun instituită pentru protecția proprietății private, constând în aceea că orice decizie de distribuire de dividende va profita în mod automat și obligatoriu tuturor acționarilor, proporțional cu cota lor de participare la capitalul social, a fost eludată în situația particulară prevăzută de Ordonanța Guvernului nr. 18/2010, aducându-se astfel o gravă atingere dreptului de proprietate al acționarilor minoritari.

Dispozițiile criticate legiferează dreptul statului de a diminua activele societăților în care acesta deține pachetul majoritar și de a „expropria” acționarii minoritari, prin efectuarea de donații, cu privire la care are putere discreționară de decizie și al căror beneficiar este în final tot el. Chiar dacă dispozițiile legale nu impun obligația, ci pretind a reglementa doar dreptul societății de a dona, acestea prezintă grave indicii de neconstituționalitate.

Textul Ordonanței Guvernului nr. 18/2010 afectează, așadar, în mod substanțial/esențial dreptul de proprietate al acționarilor minoritari din societățile cu capital majoritar de stat, respectiv profitul obținut în urma desfășurării activității comerciale, asimilat, din punct de vedere al Constituției și Convenției Europene a Drepturilor Omului, proprietății private, creând astfel o discriminare între titularii dreptului de proprietate privată, respectiv între proprietatea privată a statului și cea a unei persoane private.

Totodată, prin instituirea dispozițiilor legale care creează cadrul acordării de donații de la societățile cu capital majoritar de stat către același stat, se aduce atingere libertății constituționale de exercitare a unei activități economice, în scopul obținerii de profit, fiind impusă acționarilor o voință străină de interesul societar. Art. 135 din Constituție trebuie interpretat în coroborare cu art. 45, consacrat libertății economice, în sensul garantării accesului la activitățile economice. Statul este, așadar, ținut să asigure o economie de piață, în care societățile comerciale, indiferent de forma lor de proprietate, își desfășoară activitatea pe baza principiilor economiei de piață și nu a economiei centralizate. Dispozițiile art. 59—61 din Ordonanța Guvernului

nr. 18/2010 creează premisele unei economii centralizate, constituind o simplă formă de colectare de resurse bugetare, ce încalcă principiile economiei de piață, impunând societăților cu capital majoritar de stat să distribuie profitul către stat, cu ignorarea intereselor acționarilor minoritari.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate. Prin Adresa înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 328 din 24 ianuarie 2013 s-a solicitat instanței de judecată completarea încheierii cu opinia acesteia asupra excepției de neconstituționalitate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că, în conformitate cu regulile din dreptul comun în materia societăților comerciale, dispozițiile art. 67 alin. (2) teza întâi din Legea nr. 31/1990, „dividendele se distribuie asociaților proporțional cu cota de participare la capitalul social vărsat, dacă prin actul constitutiv nu se prevede altfel”, iar potrivit alin. (3) al aceluiași articol, „*Nu se vor putea distribui dividende decât din profituri determinate potrivit legii*”.

Din analiza argumentației prezentate rezultă că situația premisă pe care aceasta o are în vedere este că „*hotărârea adunării generale de aprobare a donației are valența unei hotărâri de acordare de dividende*” și că sumele la care fac referire dispozițiile legale criticate constituie întreg „*profitul determinat*”, care, în virtutea acestor dispoziții legale, se atribuie în totalitate acționarului majoritar.

Or, aprecierea cu privire la corespondența dintre totalul sumelor neutilizate disponibile la data intrării în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 18/2010, respectiv la data donației, și sumele care au făcut obiectul aplicării dispozițiilor legale criticate constituie un aspect de strictă aplicare a legii. Prin urmare, în ceea ce privește obiectul donației, considerăm că există un dubiu rezonabil cu privire la faptul că, prin prevederile legale criticate, statul, întrunind calitatea de legiuitor cu aceea de acționar majoritar, ar fi impus donarea profitului, a dividendelor în sumă de 400 de milioane lei. Consideră că, potrivit dreptului comun, este posibilă operațiunea de donare către bugetul de stat din partea unui operator economic care are calitatea de acționar majoritar privat, în acest caz fiind incidente dispozițiile Codului civil în materie de donație. În același timp însă, marja de apreciere a acționarului majoritar cu privire la cuantumul concret al donației este limitată de principiul proporționalității, potrivit căruia toți acționarii trebuie să participe și la profit și la pierderi în mod proporțional cu cotele deținute. Or, în cazul de față, normele legale criticate nu impun donarea întregului profit, astfel încât să se poată susține argumentul că statul ar fi profitat de dubla sa calitate de legiuitor și de acționar pentru a impune distribuirea către sine a profitului.

Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 nu a cuprins și garanții suplimentare privind ocrotirea proprietății acționarilor minoritari, deoarece aceștia se bucurau de toate garanțiile prevăzute de legislația în materie, potrivit dreptului comun, garanții care nu au fost înlăturate prin adoptarea actului normativ criticat. Facultatea de a dona sume la bugetul de stat putea fi utilizată numai cu respectarea limitei superioare de 400 milioane de lei. Această limită arată tocmai faptul că la utilizarea facultății de a dona erau incidente principiul proporționalității și celelalte principii din actul constitutiv și din dreptul comun.

Mai mult, limita respectivă este un indiciu concret al faptului că legiuitorul nu a intenționat să determine suma care trebuie donată, ci doar să se asigure că marja de apreciere a acționarului majoritar respectă drepturile acționarilor minoritari. Așadar, configurarea sumei concrete care urma să fie donată bugetului de stat este un act care depinde eminent de voința societății, statul lăsând această opțiune deschisă, iar, în concret, suma urma să fie determinată, de la caz la caz, prin aplicarea ansamblului regulilor de drept incidente și nu doar a posibilității de a dona.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 19 august 2010, cu următorul conținut:

— Art. 59: „(1) *Operatorii economici cu capital majoritar de stat pot dona la bugetul de stat, în cursul anului 2010, sume neutilizate la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, aferente anilor precedenți, reprezentând surse proprii de finanțare, constituite din profitul anilor precedenți, din sume rezultate din vânzarea activelor, din vânzarea participațiilor deținute la filiale, precum și sume din cota de 35%, potrivit art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 168/1998 privind stabilirea cotelor de cheltuieli necesare dezvoltării și modernizării producției de țigări și gaze naturale, rafinării, transportului și distribuției petroliere, cu modificările ulterioare.*

(2) *Cu sumele donate potrivit alin. (1) se diminuează capitalurile proprii.”;*

— Art. 60: „(1) *Operatorii economici cu capital majoritar de stat pot dona sume la bugetul de stat în cursul anului 2010, altele decât cele prevăzute la art. 59, fără ca aceasta să conducă la înregistrarea de rezultate financiare negative.*

(2) *Sumele prevăzute la alin. (1) sunt deductibile la calculul profitului impozabil și vor fi reflectate în mod corespunzător în bugetele de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici prevăzuți la alin. (1).*

(3) *Se mandatează reprezentanții statului în adunarea generală a acționarilor să modifice în mod corespunzător bugetele de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici cu capital majoritar de stat.”;*

— Art. 61: „(1) *Sumele prevăzute la art. 59 și 60 se virează într-un cont distinct de venituri ale bugetului de stat deschis la unitățile Trezoreriei Statului în a căror rază teritorială operatorii economici cu capital majoritar de stat sunt luați în evidența fiscală, codificat cu codul de identificare fiscală al acestora.*

(2) *Prevederile art. 59 și 60 se pot aplica și Societății Comerciale de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice*

«Electrica» — S.A. în limita sumei de 400 milioane lei, Societății Naționale de Gaze Naturale «Romgaz» — S.A. Mediaș în limita sumei de 400 milioane lei și Companiei Naționale «Loteria Română» — S.A. în limita sumei de 74 milioane lei.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții, autoarea excepției invocă prevederile constituționale ale art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată, art. 45 referitor la libertatea economică și art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) referitor la economia României. De asemenea, invocă și prevederile art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 19 august 2010.

La data de 30 noiembrie 2010, Adunarea Generală a Acționarilor Societății Naționale de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș, prin Hotărârea nr. 12/2010, a aprobat cu majoritate de voturi (32.560.984 voturi pentru — corespunzătoare acțiunilor deținute de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și 5.742.854 voturi împotriva — corespunzătoare acțiunilor deținute de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A.) efectuarea unei donații, în conformitate cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 18/2010, de 400 milioane lei, cu respectarea prevederilor Hotărârii Consiliului de Administrație nr. 14 din 26 noiembrie 2010. Prin aceeași hotărâre s-a stabilit diminuarea capitalurilor proprii cu sumele donate.

La data de 7 decembrie 2010 a fost încheiat contractul de donație între Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș și statul român, prin Ministerul Finanțelor Publice.

Prin cererea de chemare în judecată din 2 decembrie 2010, înregistrată pe rolul Tribunalului Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. a solicitat anularea Hotărârii Adunării Generale a Acționarilor Societății Naționale de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș nr. 12/2010 prin care a fost aprobată donația de 400 milioane lei către statul român.

Prin Sentința comercială nr. 146/CC, pronunțată în ședința din 19 ianuarie 2011, Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ a respins cererea formulată de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. privind anularea Hotărârii nr. 12/2010.

La data de 11 aprilie 2011, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. a formulat recurs împotriva Sentinței comerciale nr. 146/CC din 19 ianuarie 2011, pronunțată de Tribunalul Sibiu — Secția comercială și de contencios administrativ. Prin Decizia comercială nr. 715/2011, pronunțată în ședința din 1 iunie 2011, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială a respins recursul formulat.

La data de 13 martie 2011, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. a formulat contestație în anulare împotriva Deciziei comerciale nr. 715/2011, prin care s-a solicitat anularea deciziei atacate și, în urma rejudecării recursului, admiterea acestuia și modificarea sentinței primei instanțe în sensul admiterii cererii de chemare în judecată. La dosar, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. a depus o cerere de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59 și art. 61 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010.

Prin Decizia nr. 1.388/2011, pronunțată în ședința din 7 decembrie 2011, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă, reținând că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă deoarece nu are legătură cu soluționarea cauzei în care a fost ridicată, fiind vorba despre o contestație în anulare, a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale.

Prin aceeași decizie, Curtea de Apel Alba Iulia — Secția a II-a civilă a respins contestația în anulare formulată de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A.

Împotriva capătului referitor la respingerea cererii de sesizare a Curții Constituționale, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. a declarat recurs, solicitând admiterea acestuia și sesizarea instanței de contencios constituțional.

Prin Decizia nr. 3.321, pronunțată în ședința din 11 septembrie 2012, Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a respins recursul formulat de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A., reținând că soluția primei instanțe a fost corectă.

Ulterior, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. a formulat o cerere de chemare în judecată, înregistrată pe rolul Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, prin care a solicitat acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciile cauzate de prevederile art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 și sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a acestor dispoziții.

Prin Încheierea din 11 decembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.170/2/2012, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010, care face obiectul prezentului dosar.

II. Conform Adresei înregistrate la Curtea Constituțională cu nr. 681 din 18 februarie 2013, Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș a comunicat că în anul 2010 a plătit dividendele convenite acționarilor, iar sursa fondurilor donate statului în baza dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 18/2010 a fost reprezentată de fondul de dezvoltare al societății, constituit din profitul net al anilor anteriori.

III. Potrivit dispozițiilor cuprinse în art. 2 și 3 din titlul VII din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, cu modificările și completările ulterioare, Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. este acea entitate destinată realizării plății prin echivalent a despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv de statul român în perioada de referință prevăzută la art. 1 alin. (1) din titlul VII al aceleiași legi și a celor aferente pretențiilor rezultate din aplicarea art. 32 din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și funcționează ca un organism de plasament colectiv, sub forma unei societăți de investiții de tip închis, cu personalitate juridică.

De asemenea, Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2005 privind înființarea Societății Comerciale „Fondul Proprietatea” — S.A., cu modificările și completările ulterioare, prevede în art. 1 că se înființează Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. de la data înregistrării în registrul comerțului, organism de plasament colectiv, sub formă de societate de investiții de tip închis.

Totodată, potrivit art. 2 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 1.481/2005, „capitalul social inițial al Societății Comerciale «Fondul Proprietatea» — S.A. la înființare este constituit din activele prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a)—e) din titlul VII al Legii nr. 247/2005, cu modificările ulterioare”.

Dispozițiile titlului VII art. 9 alin. (1) lit. b) și c) din Legea nr. 247/2005 menționează că, la constituire, capitalul social inițial al Fondului Proprietatea va fi format din acțiunile deținute de Ministerul Finanțelor Publice la diverse societăți comerciale, conform anexei; iar anexa prevede că de la Ministerul Economiei și Comerțului și OPSPi se va transfera 15% din participația la Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A.

Prin efectul Legii nr. 247/2005 și Hotărârii Guvernului nr. 1.481/2005, Fondul Proprietatea a devenit proprietarul de drept al acțiunilor care, potrivit dispozițiilor speciale, au constituit capitalul social inițial al fondului. Astfel, Fondul Proprietatea a dobândit calitatea de acționar la Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. și, în consecință, dreptul la dividende conform art. 67 din Legea nr. 31/1990, potrivit cotei de participare la capitalul social.

IV. În ceea ce privește solicitarea avocaților autoarei excepției de a extinde atât obiectul excepției de neconstituționalitate, cât și critica de neconstituționalitate, Curtea constată că această solicitare nu poate fi primită. Astfel, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești (...)*”, iar alin. (4) al aceluiași articol prevede că „*Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți (...)*”. Cadrul procesual specific al excepției de neconstituționalitate este, așadar, cel fixat prin actul de sesizare a Curții Constituționale de către instanța de judecată în fața căreia a fost invocată excepția. Prin urmare, în fața Curții Constituționale obiectul excepției nu poate fi altul decât cel stabilit prin încheierea de sesizare. O extindere a acestuia, ca urmare a admiterii cererii făcute în fața Curții de către o parte, excedează cadrului stabilit prin Legea nr. 47/1992. În acest sens Curtea s-a pronunțat, de exemplu, prin Decizia nr. 528 din 15 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 401 din 15 iunie 2012.

De asemenea, temeiurile excepției de neconstituționalitate sunt cele precizate prin încheierea de sesizare a instanței de judecată în fața căreia a fost invocată excepția, astfel că în fața Curții Constituționale nu pot fi invocate alte temeiuri ale excepției decât cele stabilite prin încheierea de sesizare. O extindere a acestora de către instanța de contencios constituțional ar echivala cu sesizarea din oficiu a Curții Constituționale, ceea ce depășește cadrul legal stabilit de Legea nr. 47/1992. De altfel, jurisprudența Curții Constituționale a stabilit că invocarea în fața Curții, în cadrul unei excepții de neconstituționalitate, a unui alt temei, care nu are nicio legătură cu cel invocat în sesizare și nici nu este o dezvoltare a acestuia, are semnificația ridicării unei excepții direct în fața Curții, eludându-se astfel prevederile art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 10 alin. (2) și art. 29 alin. (1)—(4) din Legea nr. 47/1992. A se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.313 din 4 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 6 ianuarie 2012.

Așa fiind, Curtea se va pronunța asupra excepției de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost formulată în fața instanței de judecată.

V. În continuare, în ceea ce privește distribuirea profitului la sfârșitul exercițiului financiar, Curtea reține că aceasta se face în mod diferit, în funcție de participarea statului la capitalul social al societății comerciale.

În privința societăților cu capital majoritar de stat, repartizarea profitului și plata dividendelor sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome. Întrucât dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 64/2001 au incidență exclusiv asupra anumitor entități comerciale astfel cum sunt ele enumerate în titlul ordonanței, este evident caracterul de lege specială al acestui act normativ, precum și caracterul imperativ al prevederilor acestuia. Așa fiind, prin convenția părților nu se pot institui clauze derogatorii de la repartizarea profitului, astfel cum este reglementat prin dispozițiile ordonanței.

Astfel, în cazul societăților comerciale cu capital majoritar de stat, cum este și cazul societății comerciale care a efectuat donația, Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 stabilește o ordine obligatorie ce trebuie respectată, profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit repartizându-se pe următoarele destinații (dacă prin legi speciale nu se prevede altfel):

1. rezerve legale;
2. alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege;
3. acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți;
4. constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și a altor costuri aferente acestor împrumuturi externe;
5. alte repartizări prevăzute de lege.

După deducerea acestor sume, profitul rămas se repartizează pe următoarele destinații:

1. participarea salariaților la profit, în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic, în exercițiul financiar de referință;
2. minimum 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local, în cazul regiilor autonome, ori dividende, în cazul societăților naționale, companiilor naționale și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat; pentru exercițiul financiar al anului 2010 acest cuantum a fost de minimum 90%;
3. profitul rămas nerepartizat se repartizează la alte rezerve și constituie sursa proprie de finanțare.

Curtea observă că principala critică a autoarei excepției pleacă de la premisa că, în cazul în care donația efectuată de Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. nu s-ar fi realizat, din această sumă s-ar fi plătit dividende acționarilor. Autoarea excepției ajunge, astfel, la concluzia că prin efectuarea donației această sumă nu s-a mai putut constitui în dividende, drept pentru care dreptul său de proprietate a fost încălcat.

Potrivit art. 7 alin. (1) pct. 12 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, dividendul reprezintă „o distribuie în bani sau în natură, efectuată de o persoană juridică unui participant la

persoana juridică, drept consecință a deținerii unor titluri de participare la acea persoană juridică”.

Curtea constată că autoarea excepției face abstracție de faptul că pentru exercițiul financiar al anului 2010 au fost plătite dividende, iar sursa donației către stat a fost reprezentată de fondul de dezvoltare al societății, care nu constituia baza pentru plata unor eventuale dividende.

Pe de altă parte, autoarea excepției nu ține cont de faptul că pentru societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, dividendele se repartizează din profitul rămas după deducerea sumelor pentru destinațiile prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a), b), c), c¹) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001. Nivelul dividendelor este stabilit de Adunarea Generală a Acționarilor, care aprobă bilanțul contabil, contul de profit și pierderi și constată existența sumelor ce urmează a fi distribuite.

Curtea reține că, din perspectivă constituțională și legală, nu se poate vorbi de un drept absolut la dividende care să se constituie într-un drept de creanță al acționarului, legislația în vigoare referitoare la acest domeniu nereglementând o periodicitate obligatorie a plății acestora.

Numai din momentul individualizării din beneficii a dividendelor convenite acționarilor, dreptul acționarilor asupra acestora devine nu doar un drept social, ci un drept de creanță individual, cu toate consecințele care decurg din acest fapt. **În lipsa unei hotărâri a adunării generale a societății comerciale prin care să se stabilească dreptul convenit fiecărui acționar cu privire la dividende, dreptul de creanță al acestora nu s-a născut.**

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție se aplică doar bunurilor actuale (Hotărârea din 13 iunie 1979, pronunțată în Cauza *Marckx împotriva Belgiei*, paragraful 50, și Hotărârea din 11 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei*, paragraful 64), Convenția negarantând dreptul de a dobândi bunuri [Hotărârea din 28 septembrie 2004, pronunțată în Cauza *Kopecký împotriva Slovaciei*, paragraful 35(b). O persoană care denunță o încălcare a dreptului la respectarea bunurilor sale trebuie, în primul rând, să demonstreze existența unui astfel de drept (Hotărârea din 26 ianuarie 2005, pronunțată în Cauza *Pištárová împotriva Cehiei*, paragraful 38, și Hotărârea din 11 decembrie 2006, pronunțată în Cauza *Zhigalev împotriva Rusiei*, paragraful 131).

Atunci când interesul patrimonial în cauză îl constituie o creanță, acesta nu poate fi considerat „valoare patrimonială” decât atunci când are o bază suficientă în dreptul intern, de exemplu, atunci când este confirmat de jurisprudența constantă a instanțelor (Hotărârea din 7 octombrie 2009, pronunțată în Cauza *Plechanow împotriva Poloniei*, paragraful 83, Hotărârea din 19 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Vilho Eskelinen și alții împotriva Finlandei*, paragraful 94, și Hotărârea din 6 octombrie 2005, pronunțată în Cauza *Draon împotriva Franței*, paragraful 68). Raportat la speța de față, Curtea constată că nu există o bază în dreptul intern care să determine nașterea automată în favoarea acționarilor a unui drept de creanță asupra dividendelor și nici o jurisprudență constantă a instanțelor interne în sensul respectiv. Din contră, instanțele au statuat că dreptul la dividende se naște în momentul în care adunarea generală stabilește printr-o hotărâre cu privire la dividende (în acest sens, cu titlu exemplificativ: Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială — Decizia nr. 2.182 din 22 iunie 2004 și Decizia nr. 2.172 din 9 aprilie 2003, Tribunalul București — Secția a VII-a

comercială — Sentința nr. 2.210 din 25 septembrie 2006, Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială — Decizia nr. 81 R din 19 ianuarie 2007).

Totodată, veniturile viitoare nu reprezintă „*bunuri*” decât atunci când au fost obținute sau când există o creanță care poate fi apărută în justiție [Hotărârea din 25 ianuarie 2000, pronunțată în Cauza *Ian Edgar (Liverpool) Ltd împotriva Marii Britanii*, Hotărârea din 6 februarie 2003, pronunțată în Cauza *Wendenburg împotriva Germaniei*, Hotărârea din 11 aprilie 2006, pronunțată în Cauza *Levänen și alții împotriva Finlandei*, și Hotărârea din 11 ianuarie 2007, pronunțată în Cauza *Anheuser-Busch Inc. împotriva Portugaliei*, paragraful 64].

Având în vedere cele expuse, Curtea constată că autoarea excepției nu se poate prevala de existența unui drept de proprietate actual, neputând astfel invoca încălcarea acestuia prin dispozițiile criticate.

VI. În ceea ce privește critica potrivit căreia dispozițiile criticate legiferează dreptul statului de a diminua activele societăților în care acesta deține pachetul majoritar și de a „expropria” acționarii minoritari, prin efectuarea de donații, determinând o afectare substanțială a dreptului de proprietate al acestora din urmă, Curtea observă că dispozițiile criticate nu trebuie considerate ca „o privare de bunuri”, ci, mai degrabă, ca o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor autoarei excepției de neconstituționalitate, în sensul primei teze din articolul 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

Curtea constată că ingerința era prevăzută de lege, în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1, și că aceasta urmărea un scop de utilitate publică, și anume menținerea echilibrului bugetar între cheltuielile și veniturile publice ale statului care, la aceea dată, se confruntau cu o situație de criză economică.

Astfel, ordonanța criticată a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 590 din 19 august 2010, intervenind într-un context mai larg în care au fost adoptate mai multe acte normative care au avut drept scop limitarea efectelor crizei economico-financiare asupra economiei naționale.

Curtea observă că Guvernul, la data de 7 iunie 2010, și-a angajat răspunderea în fața Parlamentului asupra proiectului de lege privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și asupra proiectului de lege privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor. Acest pachet de măsuri, afectând nivelul veniturilor populației, cu consecințe directe asupra nivelului de trai al acesteia, a fost însoțit și de alte acte normative, precum ordonanța criticată, adoptate în scopul limitării efectelor măsurilor de austeritate asupra populației. Referitor la aspectele legate de criza economică, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, a reținut că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională. Prin Decizia nr. 188 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 237 din 14 aprilie 2010, Curtea a constatat că actul normativ criticat în cauza respectivă a fost adoptat în vederea atenuării efectelor unei stări de criză economică generalizată. O atare finalitate economică implica, în mod necesar și neechivoc, o reglementare juridică primară, rapidă, unitară și energică. În același context, Curtea, prin Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 905 din 20 decembrie 2011, a constatat că situația de criză financiară mondială

afectează, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

În legătură cu acest aspect, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a evidențiat faptul că, „începând cu 2009, România a trebuit să facă față unei grave crize economice și financiare”. [Decizia din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României* (Cererea nr. 57.265/08), paragraful 48]

În continuare, Curtea reține că orice ingerință în dreptul la proprietate poate fi justificată numai de o cauză de utilitate publică sau interes general.

În această privință, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut constant că, datorită unei cunoașteri directe a propriei societăți și a necesităților acesteia, autoritățile naționale se află, în principiu, într-o poziție mai adecvată decât instanța internațională pentru a stabili ce anume este „*de utilitate publică*”. În consecință, în cadrul mecanismului de protecție creat de convenție, este de competența acestora să se pronunțe primele cu privire la existența unei probleme de interes general. Prin urmare, beneficiază, în această privință, de o anumită marjă de apreciere, ca și în alte domenii asupra cărora funcționează garanțiile convenției. În plus, noțiunea de „*utilitate publică*” este o noțiune amplă în sine. În special, decizia de a adopta legi care se referă la echilibrul între cheltuielile și veniturile bugetare ale statului implică, în mod normal, examinarea unor chestiuni politice, economice și sociale. Considerând normal ca legiuitorul să dispună de o mare libertate în conducerea unei politici economice și sociale, Curtea respectă modul în care acesta percepe imperatiile „*utilității publice*”, cu excepția cazului în care raționamentul său se dovedește în mod vădit lipsit de orice temei rezonabil [Hotărârea din 12 februarie 2013, pronunțată în Cauza *Zvolský și Zvolská împotriva Republicii Cehe*, paragraful 67, Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (cererile nr. 44.232/11 și 44.605/11), paragraful 19].

De asemenea, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că măsurile luate pentru menținerea echilibrului bugetar între cheltuielile și veniturile publice pot fi considerate ca urmărind un scop de utilitate publică [Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (cererile nr. 44.232/11 și 44.605/11), paragraful 18, Decizia din 20 martie 2012, pronunțată în Cauza *Ionel Panfile împotriva României* (Cererea nr. 13.902/11), paragraful 21, Decizia din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României* (Cererea nr. 57.265/08), paragraful 47].

Totodată, astfel cum a statuat și instanța europeană, o măsură care reprezintă o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor trebuie să păstreze un „echilibru just” între cerințele de interes general ale comunității și imperatiile apărării drepturilor fundamentale ale individului. Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit că trebuie să existe un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și scopul vizat de orice măsură prin care o persoană este privată de proprietatea sa. Curtea, controlând totodată respectarea acestei cerințe, îi recunoaște statului o largă marjă de apreciere atât pentru a alege modalitățile de punere în aplicare, cât și pentru a hotărî dacă consecințele acestora sunt motivate, în interesul general, de preocuparea de a atinge obiectivul legii în cauză. [Decizia din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe

Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României (cererile nr. 44.232/11 și 44.605/11), paragraful 20].

În lumina celor statuate de instanța europeană, Curtea constată că măsura criticată nu este arbitrară, ea vizează toți operatorii economici cu capital majoritar de stat, aceasta putând fi aplicată și de Societatea Comercială de Distribuție și Furnizare a Energiei Electrice „Electrica” — S.A., de Societatea Națională de Gaze Naturale „Romgaz” — S.A. Mediaș și de Compania Națională „Loteria Română” — S.A.

De asemenea, Curtea remarcă că opțiunea legislativă criticată face parte dintr-un ansamblu de măsuri adoptate de către statul român cu scopul de a atenua efectele unei stări de criză economică generalizată. O atare măsură s-a materializat, de exemplu, în reducerea cu 25% a salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare a unor categorii de personal din sectorul bugetar prin Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.

Astfel, Curtea reține că măsura criticată de autoarea excepției de neconstituționalitate se înscrie în limitele marjei de apreciere a statului, permițând menținerea unui echilibru just între interesele în cauză.

VII. În ceea ce privește invocarea încălcării dispozițiilor constituționale ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a), coroborate cu cele ale art. 45, Curtea constată că nici această critică nu poate fi reținută.

Prin Decizia nr. 566 din 20 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 22 februarie 2005, Curtea a statuat că dispozițiile art. 135 din Constituție privind „*Economia*” trebuie interpretate sistematic și prin luarea în considerare a finalității lor, fără a se absolutiza una dintre obligațiile ce revin statului conform alin. (2) din acest articol, până la înlăturarea celorlalte obligații la fel de importante. Astfel, prevederile constituționale ale art. 135 alin. (1) și (2) lit. a) trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu cele ale alin. (2) lit. b) al aceluiași articol, care prevăd obligația statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială Fondul Proprietatea — S.A. în Dosarul nr. 8.170/2/2012 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 59—61 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 cu privire la rectificarea bugetului de stat pe anul 2010 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 23 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Mai mult, Curtea consideră că în analiza constituționalității măsurii adoptate prin Ordonanța Guvernului nr. 18/2010 nu trebuie să se facă abstracție de contextul adoptării ordonanței, astfel cum acesta a fost prezentat anterior.

Pronunțând Decizia nr. 1.533 din 28 noiembrie 2011, precitată, Curtea a reținut că dispozițiile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, potrivit cărora statul are obligația să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, se traduc prin obligația constituțională a statului de a veghea la protejarea intereselor sus-menționate în vederea asigurării stabilității sale economice și financiare. În continuare, Curtea a statuat că drepturile fundamentale consacrate prin Constituție nu au o existență abstractă, ele exercitându-se în corelare și coroborare cu celelalte prevederi constituționale. Această interdependență funcțională determină atât cadrul în care aceste drepturi se exercită, cât și conținutul material concret al acestora. A nu lua în considerare prevederile art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție ar echivala cu convertirea unor drepturi esențialmente normative de natură constituțională în concepte filosofice abstracte. Prin urmare, drepturile fundamentale sunt influențate de principiile de bază care călăuzesc însăși existența statului, iar conținutul lor normativ ține cont de această situație. Desigur, numai Curtea Constituțională este cea competentă să aprecieze asupra acestui conținut, întrucât este garantul supremației Constituției și unica autoritate de jurisdicție constituțională din România [a se vedea în acest sens art. 142 alin. (1) din Constituție, precum și art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992]. De asemenea, conținutul drepturilor și libertăților fundamentale astfel stabilit determină însuși nivelul de protecție pe care Constituția îl garantează acestora.

Astfel, în cazul de față, rațiunea pe care actul normativ se întemeiază face ca reglementarea legală dedusă controlului de constituționalitate să ofere cadrul juridic necesar protejării intereselor naționale în activitatea economică și financiară, în concordanță cu exigența prevăzută de art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Fondului Român de Contragarantare — S.A.

Având în vedere prevederile art. 5 lit. i) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, al art. 6 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013 al Fondului Român de Contragarantare — S.A., prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli în structura aprobată pentru acestea reprezintă limită maximă și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, prin promovarea unei hotărâri de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) În cazul în care în cursul execuției bugetare se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Fondul Român de Contragarantare — S.A. va putea efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice,

Dan Manolescu,
secretar de stat

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea
Ministrul muncii, familiei,
protecției sociale

și persoanelor vârstnice,
Mariana Câmpeanu

ANEXĂ*)

FONDUL ROMÂN DE CONTRAGARANTARE — S.A.

Sediul/Adresa: București, Calea Plevnei nr. 46—48, sectorul 1

Cod unic de înregistrare 26308846

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2013**

				mii lei	
		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an curent 2013	
0	1	2	3	4	
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	39266	
	1	Venituri din exploatare	2	13700	
	2	Venituri financiare	3	25566	
	3	Venituri extraordinare	4	0	
		Venituri de la bugetul de stat		0	
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.23+Rd.24)	5	39127	
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	6	37626	
		A. cheltuieli cu bunuri si servicii	7	2673	
		B. cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	50	
		C. cheltuieli cu personalul , din care:	9	10277	
		C1 ch. cu salariile	10	4732	
		C2 bonusuri	11	280	
		C3 alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	0	
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	0	
		C4 cheltuieli aferente contractului de mandat	14	3268	
		C5 cheltuieli cu asigurările și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	1997	
		D. alte cheltuieli de exploatare	16	13002	
		E. Ajustari si deprecieri pentru pierdere de valoare si provizioane (rd.18-rd.21) din care:	17	11624	
		e1 cheltuieli privind provizioanele (rd.19+rd.20)	18	12120	
		e1.1.provizioane pentru plati contragarantii	19	11920	
		e1.2.alte provizioane	20	200	
		e2 venituri din provizioane din care:	21	496	
		venituri din recuperarea contragarantiilor platite	22	250	
	2	Cheltuieli financiare	23	1501	
	3	Cheltuieli extraordinare	24	0	
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	25	139	
IV		IMPOZIT PE PROFIT	26	1928	
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care	27	-1789	
	1	Rezerve legale	28	0	
	2	Alte rezerve necesare acoperirii eventualelor pierderi (OUG nr.23/2009 Art.10)	29	0	

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

VI		SURSE DE FINANTARE A INVESTITIILOR	30	1002
VII		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	31	1001
VIII		DATE DE FUNDAMENTARE	32	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	33	44
	2	Nr. mediu de salariați total	34	42
	3	Cheltuieli de natura salariala (a+b), din care:	35	5012
	a)	cheltuieli cu salariile	36	4732
	b)	bonusuri	37	280
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de munca (Rd.36/Rd.34)/12*1000	38	9389
	5	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.35/Rd.34)/12*1000	39	9944
	6	Productivitatea muncii in unitati valorice pe total personal mediu in preturi curente (lei/persoana) (Rd.1/Rd.34)	40	934905
	7	Productivitatea muncii in unitati valorice pe total personal mediu in preturi comparabile (lei/persoana) (Rd.1/Rd.34*ICP)	41	934905
	8	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale fara plati de contragarantii (Rd.5-Rd.19)/Rd.1 x 1000	42	693
	9	Plati restante, in preturi curente	43	0
	10	Creante restante, in preturi curente	44	0

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**pentru eliberarea domnului Marcel Bogdan Pandelică
din funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor**

În temeiul art. 15 lit. a) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 700/2012 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marcel Bogdan Pandelică se eliberează din funcția de vicepreședinte al Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****pentru numirea domnului Marcel Bogdan Pandelică
în funcția de subsecretar de stat
în cadrul Departamentului pentru Energie**

În temeiul art. 15 lit. d) și al art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Marcel Bogdan Pandelică se numește în funcția de subsecretar de stat în cadrul Departamentului pentru Energie.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 3 septembrie 2013.

Nr. 376.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea prin mobilitate a domnului Arjoca
Sorin-Gabriel în funcția publică de inspector guvernamental
în cadrul Secretariatului General al Guvernului**

Având în vedere prevederile art. 33 alin. (1) lit. d) din Hotărârea Guvernului nr. 341/2007 privind intrarea în categoria înalților funcționari publici, managementul carierei și mobilitatea înalților funcționari publici, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Arjoca Sorin-Gabriel se numește în funcția publică de inspector guvernamental în cadrul Secretariatului General al Guvernului, în aplicarea mobilității înalților funcționari publici.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTAContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Ion Moraru

București, 4 septembrie 2013.

Nr. 377.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii septembrie 2013

În temeiul:

— art. 15 alin. (31) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, și al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul delegat pentru buget emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna septembrie 2013, se aprobă prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 3.870 milioane lei, din care 170 milioane lei alocate sesiunilor suplimentare de oferte necompetitive organizate

exclusiv pentru instrumentele de tip benchmark prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul delegat pentru buget,
Enache Jiru,
secretar de stat

București, 2 septembrie 2013.
Nr. 1.439.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE a certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna septembrie 2013

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna septembrie 2013, Ministerul

Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Codul ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1314CTN0C1	16.09.2013	18.09.2013	17.09.2014	364	1.000.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la datele menționate în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului

Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

(3) Numărul de tranșe valorice, la rate diferite ale randamentului, nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.1 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012. Se admit oferte de cumpărare

necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = numărul de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se transmit Băncii Naționale a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către Comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE

a obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna septembrie 2013

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna septembrie 2013, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunilor de

obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadență la 3, 5, 7 și 10 ani, precum și organizarea de sesiuni suplimentare de oferte necompetitive (SSON), astfel:

Codul ISIN*)	Data licitației	Data SSON	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală licitație de referință — lei —	Valoarea nominală SSON — lei —
RO1316DBN053	9.09.2013	10.09.2013	11.09.2013	29.08.2016	3	4,75	16,92	1.000.000.000	100.000.000
RO1320DBN022	12.09.2013	—	16.09.2013	29.04.2020	7	5,75	220,55	500.000.000	-
RO1318DBN034	23.09.2013	24.09.2013	25.09.2013	28.11.2018	5	5,60	461,81	700.000.000	70.000.000
RO1323DBN018	26.09.2013	—	30.09.2013	26.04.2023	10	5,85	251,63	500.000.000	-

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valorile nominale totale ale emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark pot fi majorate prin redeschiderea ulterioară ale acestora.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — (1) Pentru obligațiunile de stat de tip benchmark specificate la art. 1, dobânda (cuponul) se plătește la datele specificate în prospectele de emisiune aferente, după cum urmează:

— pentru codul ISIN RO1316DBN053, prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului delegat pentru buget nr. 740/2013 privind prospectele de emisiune a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iunie 2013;

— pentru codul ISIN RO1320DBN022, prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 287/2013 privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2013;

— pentru codul ISIN RO1318DBN034, prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor

publice, nr. 410/2013 privind prospectul de emisiune a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii aprilie 2013;

— pentru codul ISIN RO1323DBN018, prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul viceprim-ministrului, ministrul finanțelor publice, nr. 1.750/2012 privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii ianuarie 2013.

(2) Dobânda se determină conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cuponul);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — (1) Pentru licitațiile de referință, metoda de vânzare este licitația, care va avea loc la datele menționate în tabelul prevăzut la art. 1, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

(2) Pentru SSON, metoda de vânzare este subscripția, care va avea loc la datele menționate în tabelul prevăzut la art. 1,

prețul de vânzare fiind prețul mediu de adjudecare stabilit în licitația de referință.

Art. 6. — (1) La licitația de referință, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor transmite oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

(2) În cadrul SSON, obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate exclusiv de dealerii primari, care vor transmite oferte în nume și în cont propriu.

Art. 7. — La licitația de referință:

1. Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

2. În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

4. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

5. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.2 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul valorii nominale totale a licitației de referință aferente fiecărei emisiuni anunțate. Oferta necompetitivă depusă de dealerul primar în contul unui singur client nu va putea depăși valoarea calculată prin aplicarea ponderii anterior menționate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

6. Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 8. — Pentru SSON:

1. Ofertele de cumpărare sunt necompetitive.

2. Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse exclusiv de dealerii primari, conform prevederilor din secțiunea a 2-a „Sesiunea de oferte necompetitive adresată dealerilor primari” a cap. III „Plasarea titlurilor de stat pe piața primară” din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României.

3. În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 4.3 la Normele Băncii Naționale a României nr. 2/2012.

4. Valoarea ofertei necompetitive transmise în cadrul SSON va fi de minimum 10.000 lei, plafonul maxim fiind, după caz, cel prevăzut în art. 24 din Regulamentul Băncii Naționale a României nr. 11/2012.

Art. 9. — Ofertele de cumpărare se transmit Băncii Naționale a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației de referință până la ora 12,00, respectiv în ziua SSON până la ora 11,00.

Art. 10. — Rezultatele licitației de referință/SSON se vor stabili în ziua desfășurării, la sediul Băncii Naționale a României, de către comisia de licitație constituită în acest scop și vor fi date publicității.

Art. 11. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de depozitare și decontare a instrumentelor financiare — SaFIR.

Art. 12. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlurilor de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 13. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 641112